Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31713
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

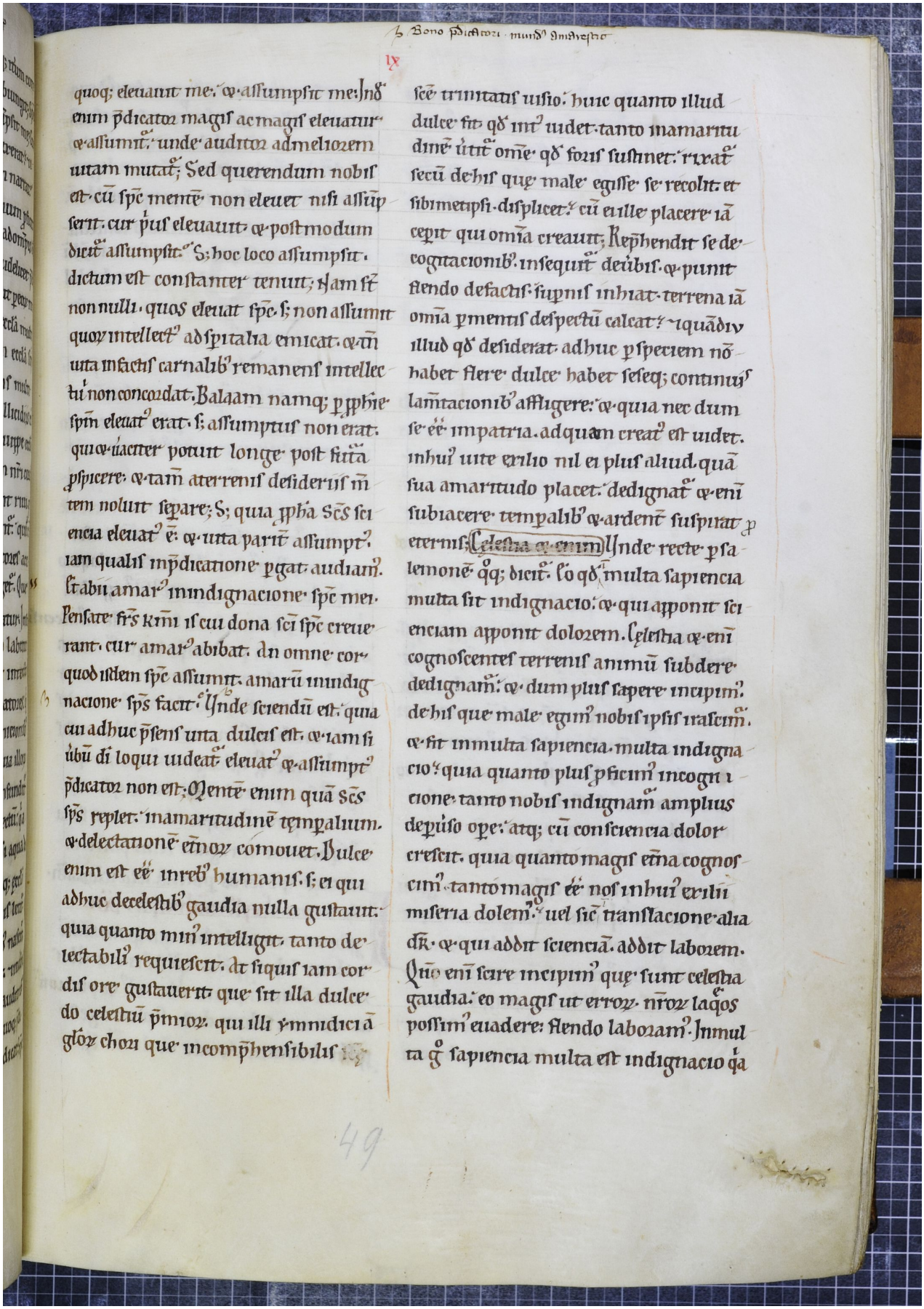

quoq; eleuauit me. & assumpsit me. Nd̄
enim p̄dicator magis ac magis eleuatur
& assumit. unde auditor ad meliorem
uitam mutat. Sed querendum nobis
est. cū spe mente non eleuet nisi assu
sert. cur p̄us eleuauit & post modum
dicit assumpsit. S; hoc loco assumpsit.
dictum est constanter tenuit; Nam si
non nulli. quos eleuat spe. s; non assumit
quos intellect̄ ad spiritalia emicat. & tū
uita infectis carnalib̄ remanens intellec
tui non concordat. Balaam namq; p̄phie
spm eleuat̄ erat. s; assumptus non erat.
qui & uacter potuit longe post futura
p̄spicere. & tam aterrenis desideriis m̄
tem noluit separe; S; quia p̄phia scs sci
encia eleuat̄ ē. & uita parit assumpt̄.
iam qualis m̄ p̄dicatione p̄gat audiam̄.
Et abiit amar̄ in indignacione spe mei.
Pensare frs karissimi si cui dona sci spe creue
rant. cur amar̄ abibat. dn omne cor
quod isdem spe assumit. amaru in indig
nacione sps facit. Unde sciendū est. quia
cui adhuc p̄sens uita dulcis est. & iam si
ubū di loqui uideat eleuat̄ & assumpt̄
p̄dicator non est. Mente enim qua scs
sps repleti. in amaritudine tempalium.
& delectatione eōr̄ comouet. Dulce
enim est ee in reb̄ humanis. s; ei qui
adhuc de celestib̄ gaudia nulla gustauit.
quia quanto min̄ intelligit. tanto de
lectabil̄ requiescit. Et si quis iam cor
dis ore gustauerit. que sit illa dulce
do celestiū p̄mior. qui illi ymnidici a
glor chori que incomp̄hensibilis

scē trinitatis uisio. huic quanto illud
dulce fit. qd̄ int̄ uidet. tanto in amaritu
dine ūtit omē. qd̄ foris sustinet. Ixat
secū de his que male egisse se recolit. et
sibimetipsi displicet. cū ei ille placere ia
cepit qui omia creauit; Reprehendit se de
cogitacionib̄. insequit̄ de ūbis. & punit
flendo defectis supnis inhiat. terrena ia
omia p̄mentis despectū calcat. Iquādiu
illud qd̄ desiderat adhuc p̄speciem nō
habet flere dulce habet seseq; continuis
lam̄tacionib̄ affligere. & quia nec dum
se ee in patria. ad quam creat̄ est uidet.
inhui uite exilio nil ei plus aliud quā
sua amaritudo placet. dedignat̄ & eni
subiacere tempalib̄ & ardent̄ suspirat p
eternis. Celestia & enim Unde recte p̄sa
lmonē qq; dicit. So qd̄ multa sapiencia
multa fit indignacio. & qui apponit sci
enciam apponit dolorem. Celestia & eni
cognoscentes terrenis animū subdere
dedignam̄. & dum plus sapere incipim̄.
de his que male egim̄ nobis ipsis irascim̄.
& fit in multa sapiencia. multa indigna
cio. quia quanto plus p̄ficim̄ incogni
cione tanto nobis indignam̄ amplius
de p̄uso ope. atq; cū conscienciа dolor
crescit. quia quanto magis eōr̄ cognos
cim̄. tanto magis ee nos inhui exilii
miseria dolem̄. uel sic translacione alia
dr. & qui addit scienciā. addit laborem.
Quo enī scire incipim̄ que sunt celestia
gaudia. eo magis ut errōr nrōr laqos
possim̄ euadere. flendo laboram̄. In mul
ta g̃ sapiencia multa est indignacio qa